

Oton Župančič:

Tisti . . .

Tisti, ki p**o**blagoslovi vse naše stvari — kdaj vznikne iz „naših“ tal?

Ta ne bo gledal, kaj je bilo, ne bo se oziral, kako je drugod.

In ne bo hotel, da bi bile naše stvari kakor so druge, da bi se kósale ž njimi.

Nego take, kakoršne so, kličejo: Blagoslovi nas!

In blagoslovljene take, kakoršne so, bodo vredne vrstnice vsem drugim.

A dotlej bodo sužnje, prežeče na milost iz tujih oči.

Poslej pa bodo vrstnice vsem drugim, brez ponosa in brez ponižnosti, pokonci pod svojim bremenom, kakor naše ženske, ki nošijo vodo na glavi in se drže naravnost, pa se prožno pričenejo in mu dadó piti, kdor jih žejen zaprosi, bodi kosec iz bližnje vasi ali neznan popotnik od bogznakod. „Hvala“. — „Bógu hvala!“ — in vse je poravnano med njima. Tako je v Beli Krajini.

In v njih blagoslovu bo svoboda naša, drugačne svobode pa nam ni čakati, zakaj vsaka bi bila vbogajme. —

Tisti, ki p**o**blagoslovi vse naše stvari — kdaj vznikne iz „naših“ tal?

